

Η αξία και η ουσία της υπομονής (Δρ. Δημήτριος Καραγιάννης, Παιδοψυχίατρος - Ψυχοθεραπευτής)

/ [Πεμπτουσία· Ορθοδοξία-Πολιτισμός-Επιστήμες](#)

Από την συνεχώς πίπτουσα σταγόνα
τρυπάται και ο βράχος

Βίων

Υπομονή. Ακούγεται συνήθως ως ενός άλλου είδους ηρεμιστικό. Ως υποχρεωτική αποδοχή μιας κατάστασης που δε μπορεί να αλλάξει. Ως έκφραση που αντιστοιχεί να λέγεται σε καταστάσεις αποτυχίας, έντασης, πένθους.

Η υπομονή γίνεται τότε μια παθητική, απωθητική στάση παραίτησης, που αντιστοιχεί σε αδύναμους, ανήμπορους και ηττοπαθείς. Αντιπροσωπεύει μια γεροντική στάση απόσυρσης σε περίοδο προχωρημένης ανημπόριας. Στην καλύτερη περίπτωση, αντιστοιχεί σε μια αίθουσα αναμονής που ο χρόνος γίνεται βασανιστικός.

Αν όντως η υπομονή είναι μια απονέκρωση, τότε γιατί να θεωρείται αρετή; Γιατί να μπορεί να προταθεί ως στάση ζωής σε νέους ανθρώπους που λαχταρούν να ζήσουν έντονα την κάθε τους στιγμή;

Η διαστρέβλωση της υπομονής σε ανοχή, σε παθητικότητα, σε απουσία δράσης, σε παράδοση στο μοιραίο αφαιρεί τη δύναμή της και την καθιστά μια σχηματική νεκρή έκφραση κάποιου που δεν αντέχει να ακούει δυσάρεστα γεγονότα.

Η υπομονή είναι ο ευλογημένος χρόνος κατά τη διάρκεια του οποίου δεν υφίσταται αντίδραση, αφού συντελείται η επεξεργασία των δεδομένων. Γίνεται αναζήτηση κάτω από την ταραγμένη επιφάνεια, των βαθύτερων στοιχείων που θα προσφέρουν την κατανόηση αυτών που έμοιαζαν ανεξήγητα.

Είναι ο ευλογημένος χρόνος που απαιτείται για την αποφυγή της παρορμητικής αντίδρασης η οποία συνεπάγεται τη μίζερη επανάληψη ατελέσφορων συμπεριφορών. Είναι ο ευλογημένος χρόνος που αρνείται να καταναλωθεί από την αδηφάγο ανάγκη, γιατί αναζητά την ελευθερία της υπέρβασης.

Υπομονή είναι το χειμερινό τοπίο του κάμπου, όπου δεν φαίνεται τίποτα να συμβαίνει. Κάτω από την επιφάνεια όμως, μέσα στη γη συντελείται η μαγική μετάλλαξη του σπόρου σε φυτό.

Αντιστοιχεί σε επιστημονικό εργαστήριο που επεξεργάζεται μια νέα σημαντική ανακάλυψη. Εκεί οι πάντες βρίσκονται σε εγρήγορση, αλλά δεν κάνουν βεβιασμένες κινήσεις, γιατί κάτι τέτοιο θα τους απομάκρυνε από το ζητούμενο.

Εκφράζεται με τη διεργασία στην κύηση που αποτελεί μια από τις ελάχιστες ακόμα διεργασίες που δεν επιτρέπουν τη βιασύνη, αλλά όπου το γεννητικό υλικό μεταβάλλεται σε μια μοναδική προσωπική οντότητα.

Η υπομονή δεν είναι μια απόμερη αποθήκη μέσα στην οποία στοιβάζεται κάθε τι που δυσκολεύει και παραμένει εκεί μέχρι να ξεχασθεί, αλλά αντιστοιχεί στη μαγική διεργασία της αλκοολικής ζύμωσης, στα υπόγεια κελάρια, που μεταμορφώνει το μούστο σε κρασί.

Επομένως η υπομονή δε σημαίνει τη μη αντίδραση, αλλά την επεξεργασμένη στάση, που αποφεύγει την παρορμητική αυθόρμητη αντίδραση. Δεν αντιστοιχεί στην παθητικότητα στις ανθρώπινες σχέσεις που οδηγεί στη θυματοποίηση από τις άδικες συμπεριφορές των άλλων, αλλά επιζητεί να καταστεί δημιουργός ενός λειτουργικού τρόπου σχετίζεσθαι.

Το παρόν κείμενο είναι το πρώτο μέρος του άρθρου του Δρ. Δημήτρη Καραγιάννη, Παιδοψυχίατρου - Ψυχοθεραπευτή, με τίτλο "Η ΔΥΝΑΜΙΚΗ ΤΗΣ ΥΠΕΡΒΑΣΗΣ ΤΟΥ ΜΟΙΡΑΙΟΥ"